

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 38

V Gorici, v petek 13. maja 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Fant - fantom.

Od zavednega našega fanta z dežele smo prejeli naslednji članek. Priobčujemo ga brez posebnih pripomb. Saj članek sam z zgovorno in iskreno besedo graja hibe, ki so se v škodo naše celokupnosti razpasle med mladino. Z radostjo moramo samo podčrtati, da naše svarilne besede niso padle na neplodna strnišča. V mladini zmajujeta zrela misel in skrb za prihodnje dni. Krešejo in kujejo se značaji. Svetla, neporušna pota se odpirajo v bodočnost. Saj so strnjene vse naše želje, je sklesana vsa naša volja: smo in ostanemo!

Uredništvo.

Ako količkaj zasledujemo pisanje časopisja ter opazujemo življenje po naši deželi, nas mora ob tem branju in lastnem opazovanju obiti resna žalost.

Vzemi v roko sleherni časopis in preglej njegove kolone, gotovo boš našel več ali manj resne opomine na nas — fante. In zakaj? Odkrito si sami priznamo, da so ti opomini na nas popolnoma opravičeni, le žal, da najdejo in naletijo večinoma na gluha ušesa. In v čem je ta naša velika napaka! Ples in zapravljanje! To, kaj ne, fantje, je pri nas že stara pesem, brez katere si skoro ne moremo misliti zabave. Toda skrajni čas je, da že enkrat vendar pričnemo z vso resnobo odločen boj proti tej nemoralni razvadi, katera se je globoko vkoreninila ne le v naša mesta, trge in večje vasi, pač pa tudi že v najsiromajše vasice. Nepotrebno bi skoraj bilo na tem mestu znova razpravljati o vseh zlih posledicah, ki pretijo našemu življu radi tega našega nepremišljenega ravnanja, ker to dan za dnem ponavljajo naše časopisje, posebno še »Goriška Straža«, katera vodi res dosleden boj proti pogubni plesni norosti. Vendar hočemo poudariti še enkrat to, o čemur je prepričano vse resno zavedno ljudstvo, da je poleg vremenskih nezgod in slabih letin, ki nas obiskujejo zadnja leta, plesna norost in kar je z njo v zvezi, največja in najresnejša nevarnost za naš splošni gospodarski obstoj. To je jasna, neizpodbitna resnica, o kateri je lahko prepričan vsakdo, ki to opazuje. Z vseh strani čujemo opomine in z lastnimi očmi vidimo vsestransko škodo, ki si jo sami prizadevamo, toda vse nič: ne poslušamo ne na desno ne na levo in drvimo z vso močjo proti breznu.

Fantje, iztreznimo se že enkrat in čujmo ter upoštevajmo resne opomine, ki jih slišimo od raznih strani. Prav gotovo tudi nam ni v čast, da se toliko čita o tej zadevi v časopisju. Oprimimo se z vso vneto prosvetnih društev in tam z vneto delujmo ter se kulturno dvigajmo, da bo naše časopisje v tem oziru poročalo v svet vselejše in za nas častnejše reči. Pazimo po društvi skrbno na to, da se ne bodo prirejali nikaki plesi, kajti društvo, ki kaže svoje delovanje v tem, da prireja ples, je brezdvomno naravnost škodljivo in boljše je, da taka društva zginejo. Kjer imate v društvi godbe, fantje, naredite sklep, da vaša godba pri javnih plesih ne sodeluje. Mogoče boste s tem

sem in tja kako lirco zaslužka zguabili — po eni strani — toda gotova stvar je pa, da si po drugi strani mnogo več pridobite. Ako bi naše godbe v tem oziru naredile odločen korak, bi mnogo pripomogle, da se ta pogubna plesna strast znatno omeji.

Vse polno zgledov, dokazov in opominov bi še lahko tu naštevali, kako se nam je mogoče odtujiti tej vkoreninjeni strasti, toda zdi se mi nepotrebno, ker je to gotovo že vsakemu znano. Treba je le resne in krepke volje in to predvsem pri nas fantih, ker če se bomo mi spame-tovali in doumeli, da je treba ubrati drugo pot, si tudi dekleta ne bo

Kaj se godi po svetu?

V zvezi s kitajskimi homatijami se večkrat čuje o Japonski. Kakor druge zapadne velesile, tako se skuša tudi ta vzhodna velesila okoristiti na račun velikega neboljčenca Kitajca.

Koliko se ji bo to posrečilo je pač odvisno od ostalih velesil, posebno od Amerike in Anglije, ki s svojim nožem režejo kitajsko pogačo. Te delijo posamezne kosce ostalim državam, pa naj je tem delitev po volji ali ne. Najmanj je seveda po volji Japoncem, ki se čutijo poklicane, da igrajo med azijskimi narodi prvo vlogo. Zato iščejo novih zvez in se na tihem pripravljajo.

Novi preokret v japonski zunanji politiki in razloge zanj popisuje znani francoski novinar Julij Sauerwein. Ta mož, ki je odkril madžarske sleparje s ponarejenimi bankovci, je poslan od nekaterih velikih evropskih časopisnih podjetij na dalini vzhod študirat tamošnje razmere in poročat o njih v evropske dnevnike. Sauerwein je šel preko Moskve, kjer je obiskal kitajsko univerzo in imel razgovor z njenim rektorjem Radekom; odtod je potoval preko Sibirije na Kitajsko. Mudil se je le v severnih krajih, ki so pod maršalom Tsang-tso-linom in je prišel celo do strahovalca severne Kitajske, ki je udaril s pestjo med razgovorom jezno po mizi in zavpil, da bo pometel vse boljše vike iz Kitajske. Iz Pekinga se je spretni in izobraženi novinar vkrca na ladjo in odplul preko Rumenega morja v Tokio, prestolico Japonske, dežele vzhajajočega solnca. Od tam pošilja v francoski vodilni dnevnik »Matin« in v dunajsko »Neue Freie Presse« svoje misli o Japonski in njeni novi smeri v zunanji politiki. Iz teh sestavkov sem posnel glavne misli današnjega političnega razgleda.

Rumena velesila.

Ni je morda primere v zgodovini držav, ki bi mogla podati sliko naglega razvoja japonskega cesarstva. Še pred dobrimi pet in dvajsetimi leti je bila ta otoška država v rokah starih fevdalnih družin, ki so zvesto prisegale na izročilo dedov in so se krčevito upirale vsemu, kar je prišlo od zapada. Zato so tudi zaznamovana ravno v japonski zgodovini najbolj krvava preganjanja katoličanov koncem preteklega stoletja.

Ko je pa moč rajnega mikada

do upala temu ugovarjati, akoravno danes — kot se od nekod sliši — ne zaostajajo v plesnem norenju prav nič za nami. Pripoznati pa moramo, da je že precej vasi po naši deželi, kjer so plesne popolnoma odpravili — in teh vasi ni prav malo! Vsa čast jim!

Zato pa, fantje, naredimo sklep, da se mora to zgoditi v sleherni vasi, da hočemo z vsemi močmi delati proti tej grdi plesni razvadi, katera je v obilni meri sokriva današnjih razmer. Iščimo si zabave v lepih dramatičnih predstavah ter pridno čitajmo knjige in naše časopisje!

Najodločneje pa napovejmo boj vsakemu plesu in čezmernemu pivanju, ker nas vodi v neizogibno propast.

Fant z dežele.

strla objest fevdalnega plemstva, se je Japonska jela civilizirati. To je pa šlo tako naglo, da je marsikaj le na zunaj prepleskano s tujo barvo, zidovje je pa ostalo staro. Ker ni japonska civilizacija organsko vzrasla iz japonskega ljudstva, zato naletiš vsak korak na nasprotstva. Od Evrope ni Japonska prevzela kulture, marveč le tehnično plat civilizacije in pa moderno upravo. Pač še nekaj; in to je vojaška organizacija.

To slednje je dalo Japonski poseben položaj. Ustvarilo je iz nje vzhodno, rumeno velesilo, ki je že po naravi določena za vodstvo v Aziji. Država vzhajajočega solnca leži prav na ugodni točki; na desno jo vabi ogromna ploskev Tihega oceana, na levici je pa kopna zemlja, ki vabi japonski razmah tja do pod oltajskih srednjeazijskih višav.

To svojo ugodno zemljepisno lego je Japonska tudi znala izkoristiti. Toda ne preko velesil, ki so se na azijskem vzhodu trdno vsidrale.

Do svoje največje politične moči je Japonska prišla v času zveze z Angleži od l. 1902.—1921. Tedaj je Japonska porazila Rusijo in jo potisnila proč od kitajskih obali. To je pa dosegla le s pomočjo Angleža, ki v Rusu vidi svojega stalnega nasprotnika, ki mu hodi v azijski zelnik. Po rusko-japonski vojni je Koreja pripadla Japoncem. Zapadne velesile so Japonsko od tedaj že priznavale za sebi enakovredno. Po svetovni vojni so vse nemške tihomorske kolonije padle Japonski v naročje kot zrelo jabolko. Če bi ne bilo potresov in drugih naravnih nezgod, ki vsako leto skoro obiskujejo Japonsko, bi ta država ne iskala več nobenih zvez.

Rumeni strah.

Toda politika se je zasuknila drugače. Nagli dvig rumene velesile je malce preplašil sosede na onem bregu oceana. Začelo se je politično trenje, ki je privedlo do ostrega spora med Ameriko in Japonsko zastran majhnega otoka Japa. Na tem otoku se namreč križajo vse kabelske (prekmorski brzojav) zveze preko Tihega oceana. Razumljiva je torej borba med obema bregovoma oceana za ta skalnati otočić.

Iz prvega nasprotstva se je porodilo še drugo. Japonci so rod, ki se

nemara izmed vseh na svetu najbolj hitro množi. Vsako leto naraste prebivalstvo za kakih 700.000. Že danes je vseh Japoncev preko 78 milijonov. Na japonskem otočju se ne morejo vsi preživeti. Zato se je treba ogledati, kam bi poslali presevek prebivalstva. V Korejo jih je dosti šlo. Toda tam je tudi pre malo prostora. Najbolj pripravna dežela bi bila torej zapadna obal (od nas šteto) severne Amerike. In res so se pričeli Japonci tja v veliki meri izseljevati. Veliko mesto San Francisco je postalo skoraj zgolj kitajsko in japonsko mesto. Tedaj se je polotil Amerike strah pred rumeno poplavo. L. 1905. se je ustanovila v Zedinjenih državah severne Amerike Liga za izključitev vseh Azijcev. Ameriški kongres je prepovedal sprejemati japonske otroke v ameriške javne šole. Ob ramba pred rumenim strahom je šla še dalje. L. 1913. je samo Kalifornija izdala 40 postav proti Japoncem; v maju istega leta je pa prepovedala vsem inozemcem nakup zemljišč v Kaliforniji. Ravno ta mesec je pa dve leti, odkar je Amerika proglasila poseben zakon o priseljevanju tujcev. Ta zakon pravi: Vsako leto se sme priseliti v Ameriko le toliko število pripadnikov gotove narodnosti, kolikor znaša 2 odstotka tistega števila narodnosti, ki je bila naseljena na ameriškem ozemlju l. 1890. Če je bilo n. pr. l. 1890. v Ameriki naseljenih 1000 Japoncev, se jih sme od l. 1924. naprej naseliti letno le 20. To se pravi, da je s tem zakonom vsako priseljevanje Japoncev v Ameriko malodane onemogočeno. Zdaj pridejo pa še angleške kolonije. Avstralija se je že pred vojno branila rumenokožcev, čeprav živi na nje širnem prostranstvu le 5 milijonov belih, je avstralsko podnebje kot nalašč za Japonce. Izjemni zakoni za rumeno pleme veljajo tudi v Južni Afriki in Indiji. Odprta vrata so le še v Južno Ameriko, toda tu je pa naseljenih že toliko Italijanov in Nemcev, da se pripadnikom rumenega plemena že iz naravnih razlogov ne bo mogoče semkaj priseljevati. Kam naj torej usmeri Japonska tok svojih izseljencev? To važno gospodarsko vprašanje ostane nerešeno in kar malce sumljivo je, da ni na dnevnem redu letošnjega mednarodnega gospodarskega zborovanja.

Posledice tega strahu.

Zapostavljajmo Japoncev od strani Amerike in Anglije Japonce boli. Čutijo se ponižane. Čudno mora biti razpoloženje v duši kakega japonskega zastopnika na mednarodnih konferencah, ko soodločuje z zastopniki drugih velesil, ravno tistih velesil, ki njegovo pleme po drugi poti smatrajo za manj vredno.

To dušno razpoloženje pa dobi izraza tudi v politiki. Japonska danes ni več država v razvoju, marveč sila, ki se lahko tudi maščuje. Že v sedanjem sporu na Kitajskem vidimo, da ne drvi slepo za Angleži, marveč čaka lepo ob strani na svoj nujni delež. Obenem pa skuša tudi izriniti Angleža iz kitajskih tržišč. To bi se jim tudi posrečilo, če ne bi pred mesecem dni doživela država velikanskega trgovskega poloma pri znanih podjetjih milijarderke Suzuki. Šušlja se tudi, da so tega poloma na skrivaj krivi angleški in ameriški prsti.

Še bolj zanimive posledice odbijanja Japoncev so pa druge. Sauerwein pravi, da išče Japonska zveze — z Nemčijo in Francijo. Na prvi mah se to pač čudno sliši. Toda pomislimo, da druge države Japonce odbijajo, v interesu omenjenih dveh držav je pa tudi, da se zvežejo z azijsko veselilo. Ta trozveza bi imela za posledico, da bi se številni japonski izseljenci lahko naselili po francoskih kolonijah, ki so prav malo obljudene. Nemčija bi pa dajala stroje in svojo kemijo. Če pride do trozveze, za katero so baje Japonci zelo navdušeni, bosta Anglež in Amerikanec debelo pogledala. Zgodovina svetovne politike se utegne za en list naprej obrniti.

Veliko vprašanje je pa, če si ne bodo Japonci raje izbrali druge poti: ostre si slehernih zvez z zapadom in se postaviti na čelo azijskega gibanja. Boljševizem špekulira na to. Odtod njegovo prizadevanje, da zrevolucionira azijske množice. Potem šele se bo zapad moral tresti pred rumenim strahom, ki ga ni znal na moder način pritegniti v zajednico vseh narodov.

Okno v svet.

Društvo narodov.

Predsednik Stresemann bo za 5. septembra sklical 8. sejo Društva narodov. Na dnevnem redu je tudi predlog, da se mora brž sklicati Društvo na sejo, če se pojavi kje kak konflikt. Izvoljene bodo tudi tri nestalne članice Društvenega odbora. Te bodo: Čehoslovaška, Belgija in srednjemeriška republika Salvador.

Časnikarska Mala antanta.

Istočasno z ministri držav, ki so članice Male antante, bodo zborovali tudi časnikarji, ki so združeni v novinarski Mali antanti. Predsednik komiteja novinarske Male antante je letos naš znanec Franc Smodej, bivši ravnatelj »Slovenca« in sedanji državni poslanec.

Še tam!

Ker danes že povsod vre in kipi, so tudi v južnoameriški republiki Boliviji odkrili zaroto. Država je v obsednem stanju. Vlada očita opozicijskim strankam, da so izzvale študentovske nemire in da agitirajo proti predsedniku Silesu.

Petdesetletnica neodvisnosti.

V torek je kraljevina Romunija slovesno praznovala petdesetletnico svoje državne neodvisnosti. Prej je bila pod turško nadoblastjo. Musolini je ob tej priliki rumunskemu ministrskemu predsedniku Avarescu posljal častitke.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Čudovito! In v kakšni zadevi?«
»Rekla je samo, da se tiče vile v...«

»Aha, vile v Enghienu! Torej ve, da sem zapleten v zadevo. Mora vedeti, če se obrača sem...«

»Nisem mogel ničesar iz nje spraviti, toda pustil sem jo kljub temu noter.«

»To je bilo tudi modro od tebe. Kje je?«

»V salonu. Sem prižgal luč.«
Lupin stopi brž skozi predsobo in odpre vrata v salon.

»Kaj pa čenčáš?« reče slugi. »Tu ni nikogar.«

»Nikogar?« ponovi Ahil, ki je brž pritekkel.

V resnici v salonu ni bilo nikogar.

»Ah, resnično! To je pa že bedasto. Pred dobrimi dvajsetimi minutami sem bil še tu in sem iz previdnosti pogledal. Tu je sedela!«

»No, kje pa si bil med tem, ko je ženska čakala?«

»Dajte svobodno ustavo!«

Ta klic širijo po Španiji skoraj vsi časopisi. Hudo prijemljejo Primo de Rivera in pravijo, da so naloge diktature izpolnjene. Veliki list »Abc«, ki je bil doslej diktatorju zelo prijazen, pravi: »Naloge diktature so čez mero dovršene; edina njena dolžnost je še ta, da deželi vrne njeno suverenost.«

Odbori na gospodarski konferenci.

Zadnjič smo v političnem pregledu obširneje poročali o mednarodni gospodarski konferenci v Ženevi. Zdaj so že tudi določeni od-

bori za posamezna vprašanja. Predsednik komisije za trgovska vprašanja je bivši holandski trgovski minister Colijn. Industrijskemu odboru načeluje Čeh Hodač, poljedelškemu pa Jugoslovčan dr. Oton Frangeš, vseučiliški profesor iz Zagreba. Lepo odlikovanjel!

Polomijada nadnacionalistov.

Vsi nemški listi, razen desničarskih seveda, pišejo, da se je nedeljsko zborovanje nemških hipernacionalistov v Berlinu popolnoma ponesrečilo. Današnja Nemčija neče več biti Viljemova Prusija.

DNEVNE VESTI.

Desetletnica mašništva.

Dne 3. maja je praznoval veleč. g. župnik Alojz Kodermac iz Volč desetletnico svojega mašniškega posvečenja — čisto na tihem, kakor svojo novo mašo, ki jo je daroval pred desetimi leti kot begunec v Poljanah daleč od svojih domačih, kjer je potem tudi eno leto služboval. Takoj nato je prišel kot kaplan v Tolmin. Tu ga je čakal ognjeni krst: Tolminskem ostane v neizbrisnem spominu, kaj je on pred šestimi leti storil. Vse njegovo službovanje je potekalo v znamenju boja. Odkar službuje, lahko rečemo, se še ni oddahnil. Bog ga ohrani v tem boju zdravega, čilega!

»Zbornik.«

Neki katoliški inteligent nam piše:

Izredno me razveseli, ko sleherni mesec prebiram »Zbornik«, to prekrasno glasilo naše duhovščine. Menim, da bi ga mogel s pridom prebirati ne le duhovnik, kateremu je v prvi vrsti namenjen, marveč vsak naš inteligent. Tako poljudno in obenem globoko pisanega lista Slovenci zlepa nismo imeli. V majski številki je zlasti aktualen članek o tisku in pa Kalanov o modernih pastoračiji. Zdešarjevega ne smem pozabiti; zlasti pa tudi ne Rejčevega, kojega življenjsko silo bo cenil v prvi vrsti tisti, ki kaj poseza v delo naših organizacij...

Davkoplačevalcem!

Na mestnem županstvu v Gorici je razgrnjen od 8. do 16. maja imenik davkoplačevalcev za prispevke trgovsko-obrtni zbornici od osebne dohodnine (imposta camerale sui redditi di Richezza mobile). In sicer se to tiče davkoplačevalcev iz priključenih občin: Štandrež, Šempeter, Solkan in Ločnik.

Radić se pripravlja.

Vodstvo Hrvatske seljačke stranke je izdalo okrožnico, kjer poziva

svoje okrajne organizacije, da morajo do 15. maja določiti kandidate za nove volitve. Od novih kandidatov pa Radić zahteva, da morajo imeti gotovo stopnjo izobrazbe, da morajo biti v okraju dovolj priljubljeni. V prvi vrsti je treba kandidirati kmete, če teh ni šele trgovce ali razumnike. Strogo je pa treba paziti na to, da niso bili kandidati prej v kaki drugi stranki. Kljub vsem tem pripravam pa kaže, da bo Radić pri prihodnjih volitvah nekaj izgubil.

Tečaj za cepljenje.

Vinorejski oddelek Kmetijske šole v Gorici sporoča, da se bo v ponedeljek 16. maja vršil v deželni drevesnici via Trieste 43 javen praktično teoretični tečaj za cepljenje trt v živo. Tečaj prične ob devetih. Udeležbe se ga lahko vsi vinorejci. Nož naj prinesejo s seboj.

Zlatomašnik.

V ponedeljek 30. t. m. bo papežev državni tajnik kardinal Peter Gasparri obhajal slovesno svojo zlato mašo. Kardinal Gasparri je danes na svetu eden izmed diplomatov, ki imajo največji vpliv. Zato ima dosti smrtnih sovražnikov, še več pa pristašev.

Burja.

V sredo popoldne je gospodarila po Vipavski dolini silna burja. Na pravila je mnogo škode po sadnem drevju in prezgodaj otrešla zlasti mnogo črešenj, polomila mnogo trtnega mladja ter pokončala marsikje poljske sadeže (fižol, grah itd.) Škoda, ki jo je napravila, je prav občutna.

Prihodnje porotno zasedanje

se prične 30. t. m. in bo trajalo do 13. junija. Za to zasedanje je določenih par dvodnevni in tudi ena štiridnevna razprava. Razun ene, ki se tiče detomora, so na vrsti sami uboji in umori. Kot zadnja prideta

pred porotnike Andrej Furlan iz Slapa pri Vipavi in Franc Mamilovič iz Slivja v Istri, ki sta ubila in oropala posestnika Ivana Reharja iz Branice in imata na vesti še razna druga zlodejstva na Krasu in v Vipavski dolini.

O osebnih izkaznicah.

Prefektura je v okrožnici št. 1002 od 24. aprila 1927 na občinske načelnike, orožniško poveljstvo in komisarje javne varnosti v Idriji in v Podbrdu izdala točna navodila za izdajanje osebnih izkaznic.

Iz navodil moramo pojasniti naslednje:

1. Za »nevarne in sumljive« se smatrajo v smislu čl. 3. novega zakonika o javni varnosti samo osebe, ki jih kot take označi prefektura, oziroma kvestura; občinski načelniki dobijo od prefektore nalogo, da izdajo »nevarni in sumljivi« osebi osebno izkaznico; samo za te osebe sme prefektura odrediti, ne da bi prizadeti bili s tem soglasni, tudi odtis levega kazalca. Na identitetni izkaznici, ki jo občinski načelnik izda »nevarni in sumljivi« osebi, mora biti označeno, da je bila izkaznica izdana v smislu čl. 3. (rilasciata a termini dell'art. 3. della Legge di P. S.). Zanesljive in nevarne osebe na eni strani in »nevarne ter sumljive« osebe na drugi strani se ne ločijo po odtisu prstov, temveč samo po označenju na podlagi čl. 3. Znak nevarnosti in sumljivosti ni prstni odtis, marveč čl. 3.

2. Osebe, ki zaprosijo prostovoljno za osebno izkaznico na podlagi čl. 159. in osebe, ki jo morajo imeti po predpisu nekaterih členov zakonika o javni varnosti, se lahko protivijo prstnemu odtisu. Te osebe odtisnejo levi kazalec le, če same to želijo.

Od svoje strani pristavljamo, da lahko zaprosijo osebe, ki imajo izkaznice s prstnim odtisom, ker so jim bile izkaznice izdane pred to okrožnico, občinske načelnike, da jim izdajo nove izkaznice ali da na kak drug način odstranijo prstni odtis.

Parlament.

Listi pišejo, da se bo zbornica v Rimu zbrala šele koncem maja znova na delo.

Št. 2378.

Obsojenega generala Capello so prepeljali v ječo San Gimignano v Toskani. Tu bo prebil 60-letni mož zadnje dneve svojega življenja pod št. 2378. Generala Luigija Capello ni več.

Njegovega tovariša Tita Zanibonija so pa prepeljali na otok Ventotene med Rimom in Neapljem.

»V veži, gospod! Niti za eno sekundo se nisem odstranil. Moral bi jo videti, če bi šla proč.«

»In vendar je ni več tukaj...«

»To... to...« jeclja sluga obupno. »Najbrž se je naveličala in je šla; toda kod?«

»Kod?« reče Lupin. »Za to pač ni treba biti čarovnik. Skozi okno. Saj je še napol odprto... v pritličju smo, zvečer je ulica prazna, torej...«

Preišče vse okoli, če ni morda kaj vzela ali premaknila. Sicer pa ni bilo v sobi nobene vrednosti, nobenega važnega papirja, kar bi razjasnilo nenadni odhod ženske.

»Ni danes nihče telefoniral?«

»Ne.«

»Nobenega pisma z večerno pošto?«

»Pač eno, z zadnjo pošto.«

»Sem ž njim!«

»Položil sem ga kot navadno na kamin v vaši spalnici.«

Lupinova spalnica je bila poleg salona, toda Lupin je vmesna vrata ukazal zapreti in je moral skozi vežo hoditi v spalnico.

Lupin odpre elektriko in brž zavpije:

»Ničesar ne najdem...«

»Ne iščete prav, zraven ure na kaminu sem položil pismo.«

»Ga ni!«

Ahil priteče, išče, išče, nič...

»O vražja reč!« grmi iz njega.

»Ona, ona ga je vzela.«

Lupin ga zavrne: »Ne kvantaj neumnosti! Saj ni nobenega prehoda med obema sobama.«

»Kdo naj bi pa pismo potem odnesel?«

Oba obmolkmeta. Lupin se je trudil, da bi jezo potlačil in zbral svoje misli. Vpraša:

»Si si pismo ogledal?«

»Da.«

»Ni bilo ničesar izrazitega na njem?«

»Ničesar. Navadna kuverta, naslov je bil napisan s svinčnikom.«

»Hm... s svinčnikom!«

»Da in v naglici, bolj skracan ko napisan.«

»Kako se je glasil naslov?... Si si obdržal v spominu?«

»Pač in še čuden se mi je zdel.«

»Torej zini!«

»Gospodu de Beaumontu Mihaelu.«

Lupin močno strese slugo.

»De Beaumont je bilo pisano? Si gotov? In Mihael za Beaumont?«

»Prav gotovo.«

»O groza...« mrmra Lupin polglasno, »pisal je Gilbert.«

Ostane nepremičen, ves bled. Brez dvoma, bilo je pismo od Gilberta. Tak naslov je stalno pisal Gilbert. Dosti misli in truda je moralo stati ubogega človeka da je to pismo poslal na njegov naslov. Najbrž si je izmislil kak načrt za beg in je pisal, kako naj mu od zunaj pomagajo in to so sovražniki prestregli!

Lupin preišče sobo, kjer so bili shranjeni važni papirji, toda niti ena ključavnica ni bila ulomljena. Torej je bilo treba sklepati, da ženska ni imela drugega namena, ko ukrasti Gilbertovo pismo.

Sili se, da ostane miren in nadaljuje:

»Je pismo prišlo tedaj, ko je bila neznanka tukaj?«

»Prav tedaj! V istem trenutku je vratar pozvonil.«

»Je lahko videla kuverto.«

»Lahko.«

(Dalje.)

Kozaški koncert.

V torek zvečer je v goriškem mestnem gledališču pel zbor kubanskih kozakov. In pel je tako, da kaj podobnega še zlepa ni čulo uho. Najbolj je zagrabil dušo poslušavec — več ko polovica dvorane je bila natlačena s Slovenci — prvi religiozni del koncerta. Kako globoko pojmuje ruska duša svoj odnos do Boga!

Silovit je bil »Pohod« v začetku drugega dela. To je bil res pohod Kozakov, ki ga spremlja z rastočo naglico grmenje znanih ruskih basov. Pa ona, ki začne kot naša »Vesnični zvon, oj, mili zvon...« z mehkim tenorskim samospevom? Res pravi vžitek. Le tenorjem se je malce poznala utrujenost. Zbor nastopa strumno kot gardna četa, pri petju ne hlasta za zunanji efekti, marveč se zlije z mojstrom pevovodjo v izklesano, mirno celoto.

Navdušenje in dvorani je bilo veslikansko. Sam g. prefekt je iz svoje lože parkrat pohvalil z »bravi, bravi.«

Takih koncertov ne čujemo pogosto; pa je še boljše, ker če bi jih, bi kmalu več ne hodili poslušati raznih oper in operet. X.

»Gospodarski list«.

Izšla je majeva številka »Gospodarskega lista« z bogato vsebino. Maja meseca začnejo najglavnejša vinogradniška opravila, žveplanje in škropljenje trt, zato najdemo v majevi številki najvažnejše stvari, ki jih mora vedeti vsak vinorejec o teh opravilih. Razen tega so še drugi zanimivi in važni članki iz vinogradništva, poljedelstva in živinoreje. Mlekarne bo zanimal članek A. Pevca o določanju maščobe z Gerberjevim aparatom. Radi lažjega razumevanja ima članek več lepih slik. Čebelarjem bo nudil obilico poučne snovi članek Fr. Donata Juga o čebelarjenju v A. Z. panjih. Celoletni članek je dolg in ga bomo priobčevali do konca letošnjega letnika. Naši združniki bodo gotovo najprej prebrali načelne in organizatorične članke D. Doktoriča, v katerih najdejo vedno eno ali drugo vodilno misel našega krščanskega združništva.

Sežite pridno po »Gospodarskem listu« in čitajte ga z zanimanjem. Priporočajte ga tudi pri sosedah, da se bodo tudi oni naročili nanj.

Devica orleanska.

Vsako leto praznujejo Parižani na 8. maja praznik junaške device orleanske, Ivane d' Arc. Letos so ta spominski dan posebno slovesno obhajali. Mimo spomenika blažene Ivane, ki je otela Francijo in kralja iz angleških rok, je korakal sprevod 25.000 ljudi. Med njimi so bili tudi ministri in pariški nadškof.

Iz širokega sveta.**Letala v misijonih.**

Že več časa se rimska organizacija za širjenje vere bavi z mislijo, kako vpeljati letala v misijonih. V ta namen si je oče Schulte od Vzajemne podporne akcije za misijone že ogledal moderno letališče pri Berlinu.

Tekme v zraku.

Francoska letalca Nungesser in Colli; o kojih poletu iz Pariza v New York smo zadnjič poročali, še nista dosegla svojega cilja in se sploh ne ve, kje sta. Poročila, da sta dospela na ameriško obal, se ne potrjujejo. Vse kaže, da se je drzni ma letalcema pripetila že medpotojna težka, mogoče pogubna nesreča. Vsled tega vlada zlasti v francoski javnosti nepopisno vznemirjenje. Podvzeli so se že številni koraki, da bi se dobila sled o izgubljenem zrakoplovu, toda vse iskane je ostalo do sedaj brezuspešno.

Tudi o usodi zrakoplova, ki je hotel preleteti Atlantski ocean in priti iz Senegalije v Brazilijo, ni nobene točne vesti. Splošno se sodi, da se je zrakoplov s smelima letalcema vred ponesrečil.

Polkovnik De Pinedo je prispel v Filadelfijo in radi slabih vremenskih razmer še ni nadaljeval svojega poleta.

Iz istega vzroka se tudi še nista dvignila v zrak ameriška zrakoplovca Chamberlain in Bertrand, ki hočeta z letalom »Miss Columbia« premagati zračno pot Ney York-Pariz.

Ženska stranka.

Vseh vrst stranke že poznamo, toda zgolj »ženske stranke«, čeprav jo zakonski možje dovolj občutijo, do danes še nismo poznali. Sufražetke na Angleškem so sicer bile prva ženska stranka; danes je skoraj ni več. Te dni so pa v Belgradu osnovala žensko stranko, ki ima namen priboriti ženski v politiki večjo besedo. — V kuhinji pa pa moškimi?

„Širite Goriško Stražo“**GOSPODARSTVO.****Katera modra galica je boljša?**

Po »Gospodarskem listu«: Ne načenjamo prvič tega vprašanja. Gospodarski list je že opetovano razpravljal o njem, toda razmere nas silijo, da ga načnemo ponovno.

V zadnjem času se je začela divja gonja za angleško modro galico. Ker je na trgu zelo malo angleškega blaga, so dosegle cene bajne višine 330 lir za 100 kg in še več. Vinogradniki, kje je zdrav razum? Ali ni greh, da danes, ko je tako občutno pomanjkanje denarja, tako zapravljamo? Četrti letnik Gospodarskega lista je objavil na strani 134. sledeče izide analize Kmetijske kemičnega preizkuševališča v Gorici:

Angleška modra galica 97.27%
Italijanska modra galica Montecatini 97.32%

Italijanska modra galica Legnago 98.11%
Italijanska modra galica Spinetta 96.78%.

Iz gornjih števil razvidimo, da se vse štiri galice le malo razlikujejo med seboj in da je italijanska galica znamke Legnago za malenkost boljša od angleške.

Kaj sledi iz tega?

Da je tista galica najboljša, ki je najcenejša in ne tista, ki je najdražja.

Letos je na našem trgu pomanjkanje angleške modre galice, nasprotno pa se je uvozilo precej nemškega blaga, ki je imelo konkurenčno nizke cene.

Da bi določila natančno razmerje med vrednostjo nemške in italijanske modre galice, je dala proti koncu aprila Zadružna zveza v Gorici kemično preiskati obe vrsti galice. Obe galici sta skoro enaki. Razlika znaša samo 0.03% v korist nemške.

Sedaj imamo torej točne in neovrgljive analize domače, nemške in angleške modre galice. Dolžnost vsakega skrbnega in naprednega gospodarja je, da kupi domačo ali pa nemško modro galico, ki imata približno enako ceno in da ne podpira trgovske špekulacije, ki dela z angleškim blagom mastne dobičke.

Da domača galica ni »pobarvana šoda« ampak popolnoma enakovredna angleški, o tem je prepri-

čana tudi Kmetijska družba v Ljubljani, ki je letos kupila za svoje člane izključno italijansko modro galico. Kdor tega ne verjame, naj prebere poziv Kmetijske družbe v drugi letošnji številki Kmetovalca od 31. januarja in kdor po vseh teh dokazih še vedno ni prepričan, da sta italijanska in nemška modra galica popolnoma enakovredni angleški, temu ni pomoči.

Čilski soliter za poizkušnjo.

Okrog 50 naročnikov »Gospodarskega lista« je dobilo od Zadružne zveze v Gorici brezplačno čilski soliter za poizkusno gnojenje koruzi. Večina ga je že dvignila, nekateri pa še ne. Vse tiste, ki gnojila še niso dvignili, pozivljamo, da ga dvignejo osebno ali po svojem zastopniku, ki se izkaže s pismenim pooblastilom, in sicer najkasneje do sobote 21. maja. Na dom se gnojilo ne bo pošiljalo nikomur. Soliter, ki bo po 21. maju ostal še v skladišču, bo oddala Zadružna zveza v Gorici drugim naročnikom »Gospodarskega lista«.

TRŽNE CENE.

dne 12. maja 1927.

Česen L 1 do 1.20 kg; šparglji L 2.20 do 260 kg; brokoli 1 do 1.40; kisló zelje 2 do 2.40; repa 1.20 do 1.60; korenje 1 do 1.10; artičoke 35 do 50 cent. komad; čebula 1 do 1.10; pesa 2 do 2.50; fižol 1.70 do 1.80; koks 2.40 do 2.70; solata 60 do 80 cent.; krompir 1 do 1.10; grah 1.60 do 1.80; peteršilj 50 do 60 cent.; radič 40 cent. do L 1.40; špinača 50 do 60 cent.; vrzote 1.30 do 1.50; pomaračnice 30 do 60 cent.; črešnje 3.40 do 4; jagode 12 do 14; limoni 15 do 20 cent komad; surovo maslo 16 do 17 L kg; presno maslo 18 do 20; mleko 1.10 do 1.20 l; med 10 L kg; jajca 50 do 55 cent. komad.

Valuta.

Dne 11. maja si dobil:

za 100 franc. frankov	71.85 do	72.35 Lir
za 100 belg. frankov	253.50 do	258.50 Lir
za 100 švic. frankov	352.50 do	356.50 Lir
za 100 češ.-slov. kron	54.35 do	54.85 Lir
za 100 dinarjev	32.15 do	32.65 Lir
za 1 šterling	89.40 do	89.70 Lir
za 1 dolar	18.35 do	18.45 Lir
Novci po 20 frankov	71.— do	73.— Lir
a 100 avst. kron	0.0255 do	0.0265 Lir

Kaj je novega na deželi?**Št. Peter pri Gorici.**

»Voce di Gorizia« je priobčila v št. 652 dne 6. maja 1927. članek, v katerem izraža dopisnik veselje nad tem, da se je Št. Peter pridružil Gorici. Dopisnik je mnenja, da bo združenje predvsem velikega gospodarskega pomena za Št. Peter. Istočasno izraža dopisnik čustva veselja in hvaležnosti, da se je Kmetijskemu društvu v Št. Petru odvzela v zadnjem času gostilniška koncesija, češ da je bila njegova gostilna pribežališče »sumljivih in nevarnih« ljudi. Gotovo bi bilo neprijetno in težko, če bi bila »Voce di Gorizia« pozvana, da dokaže svojo trditev pred sodnijo. Čudimo se »Voce di Gorizia«, da spravlja

v zvezo združenje okoličanskih občin z Gorico in gostilniško koncesijo Kmetijskega društva! Upamo pa, da znani dopisnik ne do-seže slabega namena, ki se skriva v dopisu. Saj oblastva vedo, da ljudem, ki stojijo za dopisom, ne gre nobena vera, ker zlorablajo celo svete žrtve za svoje nizkotne osebne namene.

Kobjeglava.

V nedeljo popoldne se je priredila tukaj šolska veselica za »šolski sklad«, ki je v tehničnem oziru dobro izpadla, ni pa tako zadovoljivo izpadla v gmotnem oziru. Opaziti je bila zelo majhna udeležba od domačinov samih. Že čut hvaležnosti do g. učitelja in gđ. učice,

ki sta se toliko potrudila in pa ozir do domačih otrok, bi zahteval več zanimanja in večje udeležbe. Iz Gorice je prihitel na veselico sam podeštat, blagorodni g. Dr. U. Rossi, za kar mu bodi čast in hvala! — V prihodnje je torej željeti malo več zanimanja od strani domačinov, saj 2 liri ni tako ogromna svota, da bi je ne zmogli. Ali pa morda kdo misli, da je res, kar je nekdo rekel, da je boljše imeti 2 liri (1/2 l vina) v želodcu, kakor pa v glavi. Kaj pa če bi 2 liri iz želodca skočili tudi v glavo?

Idrija pri Bači.

Odgovor na dopis v »Novicah« z dne 5. maja štev. 18. Dopisnik ni dobro informiran o delovanju našega društva, zato mu moramo dati nekaj pojasnil. Društvo je delovalo že mnogo let prej in upamo, da ne propade radi gori imenovanega dopisnika. Na znanje mu dajemo, da ima društvo že precej časa novega tajnika pod imenom Maver in izvrstno deluje na prosvetnem polju. Le da se ljubi takim ljudem oblatiti naše »Prosv. društvo«. Toda ni vredno več odgovarjati na dopis, kojega dopisnik se mora skrivati za hrptom uredništva.

Odbor.

Rihemberk.

V sredo dne 4. maja je umrla Franciška Čebzon z Vrha po večletni in mučni bolezni. Zapušča žalujočega soproga in pet nepreskrbljenih otrok. Pogreb se je vršil v petek ob obilni udeležbi občinstva. Bodi mir njeni duši!

* * *

V nedeljo 15. maja se bo pri nas vršila veselica, ki je bila nepovedana že za preteklo nedeljo. Dovoljenje je že zagotovljeno. Spored ostane isti. Turšičeva bajka s petjem v treh dejanjih »Izgubljeni raj« in pa prav gotovo lepo vreme bo gotovo privabilo dosti obiskovalcev v prijazno dolino, kjer je že Gregorčič »pod trto bival«.

Tolmin.

V nedeljo dne 8. maja je priredila naša šolska mladina v vojašnici šolsko veselico. Na vsporedu je bilo 8 točk, ki so se v razmehroma kratkem času — v treh urah — odigrale. Na prvem mestu je bilo 6 točk v italijanskem jeziku, tu je prišlo do izraza predvsem petje. Na sedmem mestu je bila pravljica igra »K mamič«. Dasi so bili utrujeni že igralci in gledalci, vendar je občudovanje rastlo od dejanja do dejanja. Celotni, ki niso razumeli besedila, so se divili sijajnim prizorom in skupinam. Ta točka je celotni uspeh močno podčrtala in še bi jo radi videli na odru.

Kal nad Kanalom.

Na dan sv. Jurija, ki je naš farni patron, smo imeli priliko opazovati naše malčke na odru. Priznati moramo, da so se dobro, mestoma prav dobro odrezali. Dasi pravljica »Bedak Pavlek« v besedah ni kaj izrednega, vendar zamore očarati zunanost. Živahno topotanje z nogami je pričalo, da je predstava ugajala; ponovila se je torej dne 1. maja in to pot z najlepšim moralnim uspehom.

Avče.

V zadnjem dopisu iz Avče je pomotoma izostalo poročilo, da je razven preč. g. Klanjščeka opravljajal duhovne posle iz velike prijaznosti tudi preč. g. Ivan Reščič, bivši ravnatelj gluhonemnice v Gorici. S tem nam je omogočil, da smo prelepo praznovali v domači cerkvi vse večje praznike v letu. S svojo neutrudljivo požrtvovalnostjo je vsej duhovni omogočil, da je doma opravila adventno, kakor tudi velikonočno spoved. Vsi občani so mu za njegovo veliko nesebičnost toplo hvaležni in se mu tem potom pristrčno zahvaljujejo.

Spodnja Idrija.

Na velikonočni pondeljek sta se tu poročila gosp. zdravnik dr. A. Tonsa z gospodično Mici Brusovo, hčerko tukajšnje trgovke gospe M. Brus.

Idrijske novice.**1. maj.**

Na dan 1. maja se ni zgodilo nič izvanrednega, samo straže so pomnožene patrolirale po mestu in so izvršile par brezpomembnih aretacij; aretiranci so bili takoj izpuščeni, ker se jim ni mogel dokazati noben prestop. Slišati je bilo tudi dva močna strela, enega na predvečer in drugega na prvi maj. Boljše bi bilo, da prenehajo tudi ti strelji, ker se s tem dosega le nepotrebno razburjenje, da straže ljudi po cestah ustavljajo in jim povzročajo sitnosti. Nehajte že vendar enkrat s takimi neumnostmi!

Sv. Florijan.

V Idriji se praznuje že od leta 1848. god sv. Florijana na dan 4. maja in sicer je vzpostavil ta praznik rudnik sam. Na imenovani dan je stalo v rudniku vse delo skozi vsa leta do danes in sicer v zahvalo, da se je bil pogasil ogenj, ki je bil izbruhnil v jami ter zahteval tudi več človeških žrtev. Cerkev še vedno slovesno praznuje ta dan z vsemi obredi kakor na druge praznike. Tudi ljudstvo praznuje ter se vzdržuje vsakega večjega dela, trgovine so popoldan zaprte, le delavstvo rudnika pa mora na ta dan delati. Vodstvo pozablja na grozno nesrečo, ki se je bila dogodila omenjenega leta v rudniku. Dobro bi bilo, da bi gospod predstojnik pogledal malo v zgodovino nazaj, saj se hrani v rudniškem arhivu ta dokument, ter bi se zopet vpeljal, kar se je zadnji dve leti opustilo. Zakaj se delavstvu, ki je že itak vse žgubilo, kratijo stare pravice?

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Drugi slovanski kongres v Pragi in moja tretja pot v Rusijo. Moje muke in uspehi v Petrogradu.

Leta 1908. se je vršil v Pragi drugi slovanski kongres tako zvanih neoslavistov (novih Slovanov), katerega se je udeležilo zastopstvo ruskih poslancev z Maklakovom na čelu in odposlanstvo poljskih poslancev v ruski dumi (državnem zboru) pod vodstvom Dmovaškega. (Prvi slovanski kongres v Pragi se je vršil leta 1848.) Na zboru so sodelovali kakor dejanski člani samo narodni poslanci, t. j. člani državnih zborov posameznih narodov. Jaz sem sodeloval kot član hrvatskega državnega zbora kar sem posebej naglasil in kar so mi tudi ob koncu priznali. Kongres je zboroval celih osem dni. Potem se je vršilo skupno potovanje zlasti ruskih in poljskih gostov po južni Češki, kjer sem jaz češkim društvom, ki so nas sprejemala, prevajal poljske in ruske govore. Poblizje sem se spoznal in sprijateljil z več Rusi, ki so me povabili, naj pridem še tisto jesen v Rusijo in obdržim tam vrsto predavanj o Čehih in Jugoslovanih. Videli so namreč kako gladko govorim češki in kako poznam češke razmere do potankosti. Posebno so me vabili knez Lvov, poznejši ministrski predsednik prve res demokratične vlade v Rusiji, general Volodinirov in vseučilišni profesor v Petrogradu Ozerov.

Predno sem pa od Prve Hrvatske Štedionice dobil na omenjeno, še ne odplačano pritlično hišo 1400 K posojila za pot v Rusijo, je minulo več mesecev, ne samo jesen 1908., temveč tudi zima 1909. Medtem je Avstrija proglasila priklopitev (aneksijo) Bosne in Hercegovine in Bolgarska popolno neodvisnost od

Turčije ter se je pojavila v Evropi velika politična napetost zlasti med Rusijo na eni in med Avstrijo in Nemčijo na drugi strani. Kljub temu sem skupno z ženo odpotoval v Petrograd, otroke sem pa pustil pri njeni rodbini v Pragi. V Petrogradu sem naletel na številno četo Srbov, ki so tam z velikim uspehom agitirali, naj Rusija ne prizna aneksije in predlagali, naj se Bosna raje prizna Turčiji kakor Avstriji. Povsod so govorili in pisali, da je umestnejša vojna kakor pa priklopitev Bosne k Avstriji.

V Petrogradu je v tisti dobi obstajalo »Društvo javnih delavcev«, kateremu sta načelovala Miljukov in Maklakov. Dosegel sem, da sem v tem društvu predaval o pravici Hrvatske in Hrvatov do Bosne in Hercegovine iz zemljepisnega, kulturnega in narodno-gospodarskega, v prvi vrsti pa iz čisto narodnega razloga, ker se bosanski muslimani, ki so vsi Slovani in najstarejši narod v Bosni, priznavajo v narodnem in političnem oziru vedno bolj za Hrvate ter sta Bosna in Hercegovina v resnici, z ozirom na ljudstvo, ravno toliko hrvatski kolikor srbski. Moje predavanje je trajalo med silnimi ugovori in medklici prisotnih Srbov dve uri. Zlasti v začetku so me prekinjali pri vsakem stavku in porogljivo spremljali vsako mojo besedo.

Jaz sem pa vseeno dosegel, da so v petrogradskih političnih krogih začeli resno razpravljati o vsem, kar sem govoril, zlasti še o tem, da je bedasto trditi, da se bo v Bosni naselilo vsako leto pol milijona Nemcev iz rajha, da bo Bosna v par letih povsem ponemčena, ker z naseljevanjem se ne izvajajo nikakoli politični nagibi, temveč kruti in neupogljivi gospodarski zakoni. Zlasti sem poudarjal, da se je izselilo iz Nemčije okrog leta 1890. vsako leto nad 200.000 ljudi, da je pa tekom desetih let padlo to število na 20.000, ki so šli vsi v Ameriko. Zato vsi Bismarki tega sveta in tudi vsi Hohenzollernei niso v stanju, niti tolikega števila Nemcev — 20.000 — spraviti vsako leto v Bosno.

Pisma naših izseljencev.**Pozdravi z morja.**

Na potovanju v južno Ameriko smo pristali tudi ob francoski zapadni Afriki. Od tod pošiljamo pozdrave vsem v domovini. Filip Terbižan, Pipan Anton in Ljškak Rihard iz Planine pri Vipavi.

Pozdrav iz Štice.

Zürich, 2. maja 1927.

Najtoplejše majske pozdrave pošiljamo »Goriški Straži« in vsem prijateljem in prijateljicam v Curihu se nahajajoči mladi renški zidarji: Kodrič Angel, Kodrič Franc, Bratkovič Edvard, Brumat Franc, Rusjan Ludvik, Baša Rudolf. Mozetič Emil, Žniderčič Feliks, Žigon Kristjan in Žigon Anton.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Rutar Franc, Volče 108: Vam je bila priznana pokojnina z ministrskim odlokom z dne 24. marca 1927 št. 57 in sicer L 729 na leto od 1. 3. 1925. Zakladnemu nadzorništvu v Vidmu je bil tudi že odposlan plačilni nalog.

2. K. J. Ž., Ponikve: Za cesto Ponikve Idrija se je ministrstvo pričelo ponovno zanimati. Ministrstvo je zahtevalo od prefektore v Vidmu potrebne podatke o povodnji 1. 1924.

3. M. C., Soča: Za K. A. in Ml. A. iz Trente bo tajništvo posredovalo.

4. Podbersček Dor., Deskle št. 108: Vaša pokojninska prošnja je v pregledu. Treba je še točnejših ugotovitev glede smrti bivših vojakov.

5. Moškat Ivan, Cerkno št. 150: Vam je bila priznana pokojnina z ministrskim od-

lokom št. 54558 z dne 22. 12. 26. in sicer pokojnina 4. skupine, več lir 840 za posebno oskrbo.

Zakladnemu nadzorništvu v Vidmu je bil tudi že izdan plačilni nalog.

6. Koren Pavel, Budanje št. 60: Ministrstvo je že večkrat zahtevalo od županstva nekatere dokumente, pa jih županstvo še ni odposlalo. Pojdite na županstvo in zahtevajte, da vam izdajo dokumente. Pošljite te dokumente nam, da jih mi pošljemo v Rim.

7. Gruđen Ivan, Bukovo št. 101: Vam je bila odbita pokojninska prošnja po višji zdravniški komisiji v Rimu, češ da ni Vaše bolezni povzročila vojna. Ko dobite negativni odlok, lahko rekurirate tekom 90 dni.

8. Fabčić Ivan, Vipava št. 265: Vaša prošnja za odpravnino zaradi Vaše cestarske službe je v pregledu. Potrebna je načelna rešitev o pokojnini in odpravnini cestarjev v novih pokrajinah, ki je odvisna od Corte dei Conti.

9. Lukežič Alojzija, n.: Vaša prošnja je v pregledu. Zdravniška komisija Vas bo preiskala na domu. Po zdravniškem pregledu bo Vaša prošnja definitivno rešena.

10. Podgornik Olga, Čepovan in Vodopivec Antonija, Kromberg: Tajništvo je za Vas posredovalo v Vidmu pri zakladnem nadzorništvu. Odgovora še ni.

11. Rehar Josip, Lože; Laharnar I., Ponikve; Lapajne Andrej, Ponikve; Sever Marija, Rihembreg: Tajništvo je za Vas vložilo pravočasno rekurzo proti negativnim invalidnim odlokom.

12. Trojar Andrej, Podbrdo: Tajništvo je oddalo dokumente pri prefekturi in posredovalo, da bi se vam izdal čimprej potni list. Potrebne pa so informacije in zato morate nekoliko počakati na rešitev prošnje.

13. B. I., Pevma: Zglasite se radi obljacij ob priliki v tajništvo.

14. Šturm Lojze, Kobarid: V Vašem slučju ni nobene pomoči več.

15. Červ Karol, Ponikve: Ob priliki bomo v Vaši zadevi osebno posredovali v Vidmu.

16. I. P. T. 56: Zglasite se čimprej v tajništvo zaradi prijave pri komisarijatu za delitev občinskih zemljišč v Trstu.

Tajništvo.

Darovi.

Družina Mozetič v Gorici mesto cvetja na grob pok. g. Margerite Gorkič daruje za Sirotišče 50 lir.

Preklic.*)

Podpisana preklicujem tem potom vse žaljive besede, katere sem govorila proti Mariji Laurišanovi iz Tolmina kot neresnične.

Ivanka Bajt, Zatoľmin št. 57.

Zatoľmin, dne 11. 5. 1927.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Ugodna prilika! — Hiša z vrtom, ostoječa iz treh sob, kuhinje in podzemeljske kleti; zraven je hlev in svinjak, vse v dobrem stanju ob glavni cesti blizu cerkve v Vrtojbi; se poceni takoj proda. Kupcu na željo se proda tudi vinograd. Pojasnila daje lastnica v Vrtojbi št. 74.

REDNI OBČN IZBOR**»Kmetijskega društva« v Biljah**

se bo vršil v nedeljo 22. maja t. l. ob štirih popoldne v društvenih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Izvolitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

K polnoštevili udeležbi vabi

Odbor.

Velika izbora prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografije; fotografski aparati itd. Tvrđka E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Zdravnik kirurg

dr. G. Müller

je odprl svoj ambulatorij v ulici Garibaldi

(prej Teatro) št. 12 I nadstr. sprejema od 11-12 in 5-6 ure.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 27. 5. 1927.
»Conte Biancamano« 14. 6. 1927.
Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Tomaso di Savoia« 10. 6. 1927.
»Conte Verde« 23. 6. 1927.
»Principessa Maria« 30. 6. 1927.
Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 21. 6. 1927.
Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica, Via Contavalle št. 4.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE**ROBERT BERKA**

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvorjen že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA**Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.